

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

SESTADIENIS

Nr. 57 (4250)

Anykščiai,

1981 m. gegužės mėn. 16 d.

Kaina 2 kap.

Pradžia padaryta gera

Nors ir laukta atšilimo, bet tokio staigaus ir vidurvasariško vis tik nesitikėta. Nuo alpių šilumos per porą dienelių išbrinko liepų ir topolių pumpurai, išsiskleidė švelni beržų žaluma.

Ir grūdas, sakytum, nebe tas. Anksčiau pasėtas jis ilgokai gulėjo šaltoje dirvoje, tartum ir be gyvybės. O dabar bemat išbrinko, išleido sėklines ir iškėlė, tiesa, dar greičiau juntamą, negu mašinos daigėlį į saulę. Bet šiais dienomis, ir visų ūkio laukai nuo Anykščių beveik lig pat Leliūnų apsinėję sodria žaluma. Kad dar pavaršinio lietučio, taip reikalingo beįdžiūvančioms jušonių, keblonių ir ruošinių molėtoms kalvutėms, tai, regis, nieko geresnio jau ir nebereikėtų.

Giedresnė nuotaiką „Anykščių šilėlio“ kolūkiečiai šeiminkams sukėlė tas, kad jau visi javai 860 hektarų plote pasėti, bulvės pasodintos, runkelių sėkla vagonais brinksta. Praėjusį sekmadienį žmonės ypač pasitempė, ir prieš sutemą pasuktinėjęs 165 hektarų linų plogo užuoganas užsėjo. Štai, beveik ir po sėjos. Nors po praėjusio rudens visi žinojo, kad šis pavasaris bus sunkus. Bet turbūt svarbiausia, kad ne tik žinojo, o ir kruopščiai šiam darbinėčiui ruošėsi. Ūkio vyriausias inžinierius Aloyzas Gudelis, dirbtuvių vedėjas Alfonsas Zabulionis, Jurgis Tyla ir kiti mechanizatorių vadovai, pačius mechanizatorius nei įgū, nei pastangų nepagalėjo. Kad traktoriai ir žemės dirbimo mašinos būtų kuo geriausiai suremontuotos. Stengėsi, ir padarė taip, kad per visą sėjos darbmetį tik vienas traktorius dėl gedimo

pavary dėžėje pastovėjo remonte pusdienį, o visi kiti dirbo, lyg naujutėliai. Ir kai dabar ūkio vyriausias agronomas Juozas Žasinas žvelgia į gražiai idirbtus, laiku apsetus laukus, tai jaučia didelį dėkingumą ne tik šaukuoliams mechanizatoriams Albiniui Strazdui, Antanui Stankevičiui, Kaziuui Andrikoniui, Jonui Tylai ir dešimties kitų, bet ir mechaninių dirbtuvių darbuotojams, remontininkams, nuo kurių darbštumo, sąžiningumo priklauso technikos patikimumas. O šitai, kaip žinoma, turi lemiamą reikšmę darbų sekmei.

Kažkada buvo sakoma, kad pavasario sėja yra labai rimtas agronomų ir mechanizatorių egzaminas. Dabar Juozui Žasiniui taip nebeatrodo. Sėjos darbai net šiame būvo nudirbti per nepilną dešimtį darbo dienų.

Naujojo penkmečio pirmąsias metais kolektyvas užsibrėžė gauti po 30,2 cnt grūdų iš pasėlių hektaro. Pradžia padaryta gera — pasėta į gražiai idirbtas, normaliai patreštas dirvas ir pačiu laiku. Prityrę gamybinių sektorių vadovai Vytautas Andrikonis, Valentas Žasinas, o ir Eugenijus Katuoka tvirtai įsitikinę, kad ne tik toks derlius bus gautas, bet kiekvienas puoselėja mintį gerokai prašukti šį skaičių. Žinoma, mintys mintimis, siekiai siekiais, o realybėje, įskaitant jau sėkmingai atliktą sėją, derlius ataliks pasėlių priežiūrai, derliaus nuėmimo organizavimui įdėtas pastangas, sugebėjimą gamtos kaprizams priešpastatyti sulektą, apsiginklavusio puikia technika kolektyvo ryžtą.

Pradžia ir čia gera. Miežių laukuose jau burzgia

traktoriai, tempdami akėčias. Kad darbas būtų spartus, kad pasėliai mažiau būtų išvažinėjami ir kad būtų taupomas kuras, MTZ-52 traktoriui sudaromas akėčių agregatas 14 m užgriebio pločio. Tokiu agregatu traktori-ninkas Jonas Adamonis ir kiti per dieną nuakėja po 30—34 ha miežių. Dirbant tokiais tempais, priežiūros darbai atliekami sparčiai.

Prasidės priežiūros darbai runkelių, bulvių laukuose. Kad visi šie darbai būtų atlikti geriausiu laiku — nei anksčiau, nei vėliau — dabar pagrindinis agronominės tarnybos rūpestis. Trumpai tariant, pasibaigus sėjai prasideda didysis agronomų ir mechanizatorių vasaros darbymeis. Jis tęsis visą vasarą ir rudenį ir baigsis tik tada, kai paskutinės razišnos apskalos pilka vėlėna.

K. Kairiūkštis,
K. Benėnas

Į GANYKLĄ ANKSČIAU — PIENO DAUGIAU

Slaskūniškio tarybinio ūkio gyvulių augintojai išginę karves į ganyklas praėjusios savaitės ketvirtadienį. Per keletą dienų gyvuliai priprato prie šviežios žolės ir godžiai ją ėda. Nors papildomai karvių šėrimui ūkio daržinėse nebėlikę šieno, geresnių šiaudų, bet nuo pirmųjų ganiavos dienų išmilžiai čia nuosekliai didėja. Paskutinę tvartinio laikotarpio dieną Antrųjų Svirnių fermoje buvo primelžta 1125 kg pieno, o šį pirmadienį — jau 1530 kg. Garbėnų fermoje — atitinkamai 955 ir 1233 kg. Vidutinis išmilžis iš kiekvienos karvės pastarosios dienomis ūkyje yra 600 gramų didesnis, negu tuo pačiu laikotarpiu pernai.

Tarybinio ūkio kerdžiai Edvardas Pakėnas, Peleas Misiūnas, Viktoras Kriščiūnas ir Jonas Tūba laiku perkėlė ganyklų aptvaruose elektrines užvaras, pasirūpina, kad jauna žolė būtų tvarkingai nuganoma ir karvės ganyklų perdaug neištryptų. Vyr. zootechnikė Elena Jukonienė turi sudaryti kultūrinių ganyklų naudojimo planą, numatiusi, kurie aptvarai pirmiausia bus šienaujami. Žinoma, atsižvelgiant į orų sąlygas, šiuos planus galbūt teks šiek tiek pakeisti. Besiganančius gyvulius laiku aprūpina vandeniu mechanizatorė Nadežda Bykova.

Laiku pradėję ganiavą, šio tarybinio ūkio gyvulių augintojai pasiryžę panaudoti visus vasaros laikotarpio privalumus pieno gamybai.

Laiku pradėję ganiavą, šio tarybinio ūkio gyvulių augintojai pasiryžę panaudoti visus vasaros laikotarpio privalumus pieno gamybai.

M

sy partija pasiraisiais me- is didžiulį dė- esį skiria tiek darbo gerinimui, tiek ir paskaitinės propagandos tobulinimui. Apie tai ryškiai byloja TSKP Centro Komiteto priimti svarbūs nutarimai „Dėl paskaitinės propagandos būklės ir priemonių jai pagerinti“ ir „Dėl tolesnio ideologinio, politinio auklėjamojo darbo gerinimo“, kuriuose žodinės propagandos skleidėjams-lektoriams, propagandistams nubrežiama aiški veiklos kryptis — užtikrinti propagandos ir agitacijos dalykiškumą, konkretumą ir efektyvumą. Jos glaudų ryšį su gyvenimu, su ūkinių ir politinių uždavinių sprendimu.

Darbo žmonių samoningumui ugdyti, jų politiniam ir ekonominiui akiračiui plėsti bei dorovinėms savybėms skiepyti — šiam kilniam darbui nemaža pastangų ir laisvalaikio paaukoja gana gausus mūsų rajono lektorių būrys. „Zinijos“ draugijos pirminės organizacijos jungiantis įvairių profesijų žmones — pedagogus ir medicinos darbuotojus, žemės ūkio specialistus, kultūros įstaigų ir kitų sričių darbuotojus.

Ivertindamas paskaitinės propagandos ir žodinės agitacijos reikšmę bei nuoširdų partijos politikos skleidėjų darbą, TSKP CK Generalinis Sekretorius draugas L. Brežnėvas partijos XXVI suvažiavime pažymėjo: „PADEKOS ZODI TARIAME IR DIDŽIULEI ARMIJAI ŽMONIŲ — KOMUNISTŲ IR NEPARTINIŲ. — KURIE SKLEIDŽIA PARTIJOS MINTIS, AIŠKINA JOS POLITIKĄ, TAI — LEKTORIAI IR PROPAGANDISTAI, AGITATORIAI IR PRANESEJAI PAPERSTAI JIE DIRBA SAVANORIŠKAI, AUKODAMI SAVO LAISVALAIKĮ. JIE DIRBA

NAUDINGA IR LIAUDZIAI REIKALINGA DARBA. LABAI JIEMS DEKOJAME!“

Kad kaimo žmogų pasiektų įtaigus, argumentuotas lektoriaus žodis, kad jis praturtintų protą ir dvasią, nemažą rūpestį tam skiria „Zinijos“ draugijos Skiemonių pirminės organizacijos vadovu daug metų dirbantis pedagogas Boleslovas Dilys. Palaikydamas glaudžius ryšius su Skiemonių kolūkio partine organizacija, pasitar-

Įtaigiu lektoriaus žodžiu

damas su lektorais, kiekvienam ketvirčiui jis sudaro paskaitų tematiką ir ją stengiasi vadovauti praktinėje veikloje. Todėl skiemoniečiai pedagogai — Angelė Krikštonienė, Ona Miliūnienė, Irena Seliukaitė, Skiemonių kolūkio pirmininko pavaduotojas gamybos reikalams Antanas Pilka ir kiti „Zinijos“ draugijos lektoriai nemažą aktualių paskaitų surengia žemdirbiams, propaguodami TSKP XXVI suvažiavimo iškelto uždaviniaus.

Organizuojant paskaitinį darbą, koordinuojant šią veiklą, geri bendradarbiavimo ryšiai yra užsiėmę tarp „Gimtosios žemės“ kolūkio partinės organizacijos ir Viešintų vidurinės mokyklos pedagogų, tarp Svėdasų kolūkio komunistų ir vietos vidurinės mokyklos mokytojų. Neatsitiktinai viešintiškiai pedagogai — lektoriai Filomena Staikūnienė, Jogintė Gramakovienė, Vladas Visminas, dalyvaudami susitikimuose su žemdirbiais, su-

rengia įdomesnius ir įtaigesnius pokalbius patriotinio ir internacionalinio auklėjimo tematika, gamtos mokslo klausimais. Neretais svečiais pas žemdirbius būna svėdasiečiai pedagogai Antanas Bimba, Tautvydas Kazlauskas, Elena Vilytė ir kiti lektoriai, suvo paskaitose analizuojantys TSKP vykdomas laimingos užsienio politikos ir tautos stiprinimo, darbo žmonių ateistinio ir dorovinio auklėjimo uždavinius, padėdami darbo žmonėms giliau suvokti sudėtingus reiškinius ir aplinkybes.

Tačiau dar ne visur panaudojamos visos galimybės paskaitų organizavimui. Kaip taisyklė, paskaitinės propagandos veikloje spragos dažniausiai pasireiškia tuose kolektyvuose, kur partinės organizacijos nesugeba pasitelkti į pagalbą lektorius, nesirūpina šiemis sudaryti klausytojų auditoriją. Ar ne tik tai dėl tokių priežasčių Cerniachovskio „Nevėžio“ kolūkiuose, Staikūniškio ir Naujasodžio tarybinuose ūkiuose dar retai su žemdirbiais susitinka lektoriai. Šių ūkių žemdirbiams beveik neorganizuojamos paskaitos ateistinėmis ir gamtos mokslų temomis. O juk tokio pobūdžio pokalbiai padėtų formuoti kaimo žmonių materialistinę pasaulėžiūrą. Šio svarbaus darbo srityje galima būtų plačiau pasitelkti kvalifikuotus lektorius — rajono ateizmo mokyklos klausytojus, pedagogus, medicinos darbuotojus.

TSKP XXVI suvažiavime buvo ypač pabrėžta, jog reikalinga gerai pagavoti apie patrauklesnių ir įdomesnių masinio politinio darbo formų tobulinimą, atsižvelgiant į tai, kad pastaruoju metu yra praturtėjusios tarybinio žmogaus žinios, padidėjusi jo erudicija, žymiai išaugo jo dvasiniai poreikiai. Į šias reikšmingas aplinkybes, be abejo, privalo atsižvelgti kiekvienas lektorius, ruošdamasis susitikimui su žmonėmis.

Šiandien Anykščiuose, Baranausko aikštėje

Puspenkto šimto geriausių Anykščių rajono savi-veiklininkų pernai vasarą dalyvavo Tarybų Lietuvos 40-mečiui skirtoje respublikinėje jubiliejinėje Dainų šventėje. Bemaž visus juos šiandien vėl regėsime „Dainų šventės-80“ aidų koncertinėje programoje, kuri prasidės Baranausko aikštėje 19 valandą. Koncerte dalyvauja: Naujųjų Elmininkų mišrus choras, vaikų muzikos mokyklos vaikų choras, „Gintaro“ kolūkio kaimo kapela, Traupio kultūros namų pagyvenusių žmonių šokių kolektyvas, pramoginių šokių liaudies kolektyvas „Verpetas“ bei kiti geriausi Anykščių kultūros rūmų ir rajono meno savi-veiklininkai.

Rytoj — sekmadienį — anykštėnai kviečiami į tarprespublikinį „D“ ir „B“ klases pramoginių šokių konkursą (organizatoriai S. Bilėvičienė, J. Pratkėlis). Kultūros rūmų salėje varžysis geriausi Baku, Odesos, Kishiniovo, Rygos, Talino, Kau-rnio, Vilniaus bei kiti respublikos ir mūsėškiai šokėjai. Konkurso pradžia 13 valanda. Kviečiamie į šventę!

V. Slaučiūnas
Anykščių Kultūros rūmų
meno saviuoklos skyriaus
vedėjas

Utenos rajono Pakalnių kolūkio melžėjos nuo metų pradžios gavo iš karvės beveik po šimtą kilogramų pieno daugiau negu per praėjusių metų tą patį laikotarpį. Dėl gerų darbo rezultatų pasiekė melžėjos Kazimiera Petrošienė, Bronė Kairienė ir Kostė Maželienė.

Nuotraukos: pirmaujančios kolūkio melžėjos (iš kairės į dešinę) K. Maželienė ir K. Petrošienė.

G. Svitojaus nuotr. (ELTA)

Augs ir gražės mūsų kaimai

Sparčiau statyti kaimuose gerai įrengtus gyvenamuosius namus su ūkiniais pastatais gyvuliams ir paukščiams laikyti, ikimokyklinės vaikų įstaigas, klubus ir kitus kultūrinius-buitinius objektus. Kapitalinius įdėjimus šioms tikslams padidinti 30 procentais.

Iš „Pagrindinių TSRS ekonominio ir socialinio vystymo krypčių 1981–1985 metams ir laikotarpiui iki 1990 metų“.

TSKP XXVI suvažiavimo nubėrta didinga darbų programa dar kartą patvirtino, kad partija nuosekliai laikosi savo kurso toliau kelti tarybinių žmonių gerovę. Šioje programoje daug dėmesio skiriama žemdirbių darbo ir buities sąlygoms gerinti.

Sparčiai augs ir gražės mūsų kaimo gyvenvietės. Praėjusiam penkmečiui gyvenamųjų namų ir komunalinių objektų statybai iš visų finansavimo šaltinių kasmet buvo panaudota per 150 milijonų rublių kapitalinių įdėjimų, atiduota naudoti maždaug po 620 tūkstančių kvadratinį metrų bendro ploto. Valstybės lengvatinių kreditų bei pačių gyventojų lėšomis per dešimtąjį penkmetį respublikoje pastatyta daugiau kaip 30 tūkstančių individualių ir kooperatinių namų.

Šio penkmečio uždavinys — toliau plėsti individualių ir kooperatinių gyvenamųjų namų statybą, gerinti statybos darbų kokybę, plačiai taikyti naujus tipinius projektus. Šiandien žemdirbiui reikia patogesnių butų — didesnio bendrojo ploto, su komunaliniais patogumais: vandentiekio, kanalizacija, centrinių šildymu. Dauguma jų nori gyventi vieno arba dviejų butų namuose. Partijos ir vyriausybės nutarimai įpareigoja statyti kaimie gyvenamuosius namus tik su ūkiniais pastatais gyvuliams bei paukščiams auginti, asmeniniam ūkiui tvarkyti.

Siekiant paspartinti individualių gyvenamųjų namų statybą, reikia pasirūpinti, kad daugiau gyventojų galėtų pasinaudoti naujomis kreditavimo sąlygomis — gautų gyvenamųjų namų su ūkiniais pastatais statybai paskolą sąmatinės vertės dydžio, kurios pusė padengiama valstybės biudžeto arba ūkio lėšomis. Kompensacijos už nukeliamus vienkiemius pirmiausia turi būti išmokamos tiems gyventojams, kurie statosi naujus namus ūkių gyvenvietėse. Ūkių vadovų pareiga visokeriopai padėti individualių namų statytojams transportu (kolūkiuose — nemokamai), o esant galimybei — ir darbo jėga. Vartotojų kooperacija privalo geriau apsirūpinti individualių namų statytojus pagrindinėmis statybinėmis medžiagomis, o tarpkolūkinės statybos organizacijos — kai kuriais medienos gaminiiais. Kiekviena me rajone būtina užtikrinti, kad minėtos medžiagos būtų naudojamos tik pagal paskirtį.

Respublikoje jau turime nemažai gražių, patogių gyvenviečių. Daugelio ūkių vadovai skiria pakankamai lėšų gatvėms, šaligatviams, magistraliniams vandentiekio ir kanalizacijos tinklams įrengti, aplinkai tvarkyti, tačiau kelininkai ir melioratoriai kol kas spėja įrengti bei išasfaltuoti neperdaugias kaimo gyvenviečių. Ūkiai turėtų teikti jiems didesnę paramą šiuose darbuose, o kitose gyvenvietėse — savo

jėgomis suprofiluoti bei pažyvuoti gatves. Tai gali ir privalo padaryti kiekvienas ūkis. Daugiau šiame darbe galėtų padėti Automobilijų transporto ir plentų ministerijos organizacijos, asfaltuodamos gyvenviečių gatves, sutampancias su bendro naudojimo automobilijų keliais.

Gyvenviečių šeiminkai kartu su architektais turi parodyti kuo daugiau išmonės ir pastangų, kad kiekviena gyvenvietė būtų savita, gerai pritaikyta prie atitinkamos vietovės gamtos, turėtų patogius gyvenamuosius kvartalus, kad kultūriniai-buitiniai pastatai iškiltų kaip ryškūs gyvenviečių architektūros akcentai. Šį darbą reikia dirbti kryptingai, kompleksškai. Visa, kas mus supa, turi skleisti grožį, ugdyti gerą skonį.

Vyriausybės nutarimu kai kurių ūkių centrinės gyvenvietės dabar steigiamos rajoninio pavaldumo miestuose (išskyrus rajonų centrus) bei miesto tipo gyvenvietėse. Ten žemdirbiams galima sudaryti ypač puikias kultūrinės-buitinės sąlygas.

Kur yra galimybių, labai svarbu nuosekliai įgyvendinti senesniai priimtą vyriausybės nutarimą padidinti sodybinis sklypus kaimo gyvenvietėse. Tai leidžia erdviau išdėstyti pastatus, turėti didesnę daržą bei sodą, atitinkančius kaimo gyventojų poreikius.

Sparčiai perkelti gyventojus iš vienkiemio, sumaniai tvarkyti naujas kolūkinio kaimo gyvenvietes, kad žmonės būtų patogūs ir malonu jose gyventi, labai svarbus vienuoliktąjį penkmečio ir šio dešimtmečio uždavinys. Jo sėkmingas sprendimas turi didelę socialinę ir ekonominę reikšmę.

A. Urbonas
Žemės ūkio ministro
pavduotojas
(ELTA)

Nemažai Vilniaus moksleivių mėgsta auginti gėles, domisi zoologija, miškininkyste. Jie lanko įvairius būrelius ir sekcijas Respublikinėje jaunųjų gamtininkų stotyje. Čia yra šiltnamiai, nedidelis zooparkas. Jaunieji gamtininkai stebi gamtą, žiemą įrengia edžias miškų gyventojams, padeda sudaryti TSRS ornitologinį žemėlapi — atlasą.

Respublikinėje jaunųjų gamtininkų stotis — nuolatinė TSRS LOP parodos dalyvė. Praėjusiais metais vilniečiai pelnė vieną aukso ir tris jaunojo parodos dalyvio medalius.

NUOTRAUKOJE: Lietuvos TSR Mokslų Akademijos Biochemijos instituto vyresnioji mokslinė bendradarbė, biologijos mokslų kandidatė J. Kaikuvienė (centre) su jauniaisiais gamtininkais. M. Baranausko nuotr. (ELTA)

ANYKŠČIŲ RAJONO LIAUDIES KONTROLĖS KOMITETE

PAŠALINTI NEGEROVES LAUKININKYSTĖJE

Anykščių rajono liaudies kontrolės komitetas patikrino ir savo posėdyje aptarė klausimą, kaip eliminuoti eksperimentiniame ūkyje vykdomas LKP Centro Komiteto LTSR Ministrų Tarybos 1981 m. vasario 16 d. nutarimas „Dėl papildomų priemonių pavasario lauko darbams pasirengti ir jiems atlikti 1981 metais“. Patikrinimo metu buvo nustatyta, kad sėjos

ir kiti pavasario lauko darbai vyks nepakankamai organizuoti, pasireiškė žmonių ir technikos prastovėjimų faktų.

Dėl ūkio direktoriaus pavaduotojo V. Povilansko ir vyr. agronomo Z. Beniulio nereiklumo 133 ha plote, į kurį įsėtos daugiametės žolės, ilgą laiką ir šį pavasarį teberiogsojo pasilikę iš pėnykščių metų javų šiaudai, o dėl to čia išgėdo dobilai ir patirti nemaži nuostoliai.

Nešeimininkiškai prie Vajėšų fermos kaupiamos ir laikomos organinės trąšos,

srutomis teršiamas melioracijos griovys, kurio vanduo teka į Elmos upelį. Ūkyje ir prie kai kurių kitų fermų netvarkingai laikomos organinės trąšos, tuo tarpu laukų patėsimui jų šiemet panaudojama mažiau, negu ankstesniais metais.

Rajono Liaudies kontrolės komitetas eksperimentinio ūkio direktoriaus pavaduotojui V. Povilanskui ir vyr. agronomui Z. Beniuliui pareiškė griežtas drausmės nuobaudas. Ūkio administracija įpareigota įstatymo numatyta tvarka išieškoti atitinkamas sumas iš asmenų, kaltų dėl dobilų įsėlio išgėdimo, o taip pat imtis efektyvesnių priemonių neūkiškumo reiškiniams kuo skubiau išgyvendinti.

Gražūs prekybininkų darbo vaisiai

Rajkoopsąjungos darbuotojų kolektyvas, išvystęs socialistinį lenktyniavimą, sėkmingai įvykdė paskutiniųjų X-tojo penkmečio metų uždavimus. Per X-tąjį penkmetį mažmeninė prekių apyvarta išaugo nuo 30,216 tūkstančių rublių iki 36,263 tūkstančių rublių ir visuomeninio maitinimo apyvarta nuo 2,733,6 tūkstančių rublių iki 3,270 tūkstančių rublių.

Rajono prekybininkai sėkmingai įvykdė pirmųjų vienuoliktąjį penkmečio metų I ketvirčio pagrindines planines uždavimus. Mažmeninės prekių apyvartos planas įvykdytas 102,2 proc. Parduota prekių už 319,5 tūkstančių rublių daugiau negu per 1980 m. I ketvirtį. Gražiais darbo laimėjimais kiekvieną naujojo penkmečio dieną grindė prekybos centro siūtų valkiškų prekių skyriaus kolektyvas, kuriam vadovauja jauna komunistė Ania Orlova, siūtų suaugusių vyriškų drabužių kolektyvas (vedėja Genovaitė Urbonavičienė), ūkių prekių elektros skyriaus darbuotojai (vedėja G. Zlatkienė), ūkinių-buitinių prekių pardavėjų darbuotojai, vadovaujami D. Cyvienės ir kitų prekybos centrui priklausančių darbo kolektyvų. Puikių darbo rodiklių pasiekė Anykščių vartotojų kooperatyvo MSMV pardavėjų planą įvykdžiusi 108,5

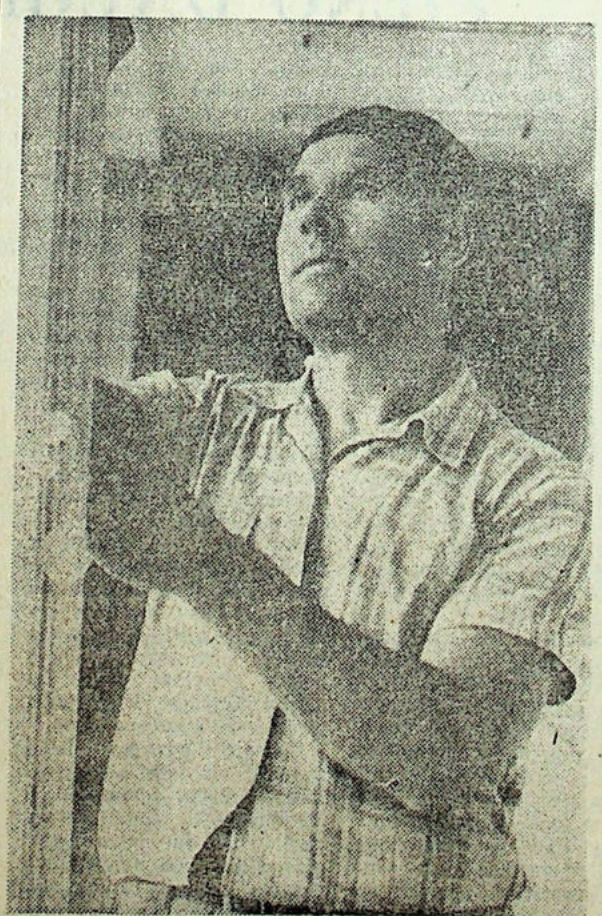
proc., bei Rubikių, Voversių, Zaliosios, Kunigiškių, Leliūnų parduotuvių darbuotojai. Našiai padirbėjo ir Troškūnų, Kavarsko vartotojų kooperatyvo atskiros parduotuvės, planą įvykdžiusios 103–113 proc.

Todėl neatsitiktinai LKP Anykščių rajono komiteto, rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto, LLKS rajono komiteto nutarimu 1981 m. pirmojo ketvirčio socialistinio lenktyniavimo nugalėtoju aptarnavimo įmonių tarpe pripažintas Rajkoopsąjungos kolektyvas, kuriam paskirta pereinamoji Raudonoji vėliava ir pirmojo laipsnio diplomai.

Už sėkmingą planinių I ketvirčio uždavimų įvykdymą Anykščių rajkoopsąjungos darbuotojų kolektyvas apdovanotas Lietkoopsąjungos valdybos ir respublikinio profsąjungos komiteto garbės raštu.

Rajkoopsąjungos įmonių tarpe geriausių rezultatų už 1981 metų I ketvirtį pasiekė Visuomeninio maitinimo įmonių ūkiskaitinio susivienijimo darbuotojų kolektyvas, kuriam paskirta Rajkoopsąjungos valdybos ir rajoninio profsąjungos komiteto pereinamoji Raudonoji vėliava.

G. Lašaitė
Rajkoopsąjungos valdybos instruktorė

Anykščių Statybos remonto valdyboje trečią dešimtmetį dirba prilygęs dailėdė Kazys Potapovas. Patikėtas uždavimus atlieka laiku ir be priekaištų, kokybiškai. Darbštus, sąžiningas darbuotojas statybininkų kolektyve pagrįstai laikomas veteranu. J. JUNEVICIAUS nuotraukoje matome Kazį Potapovą darbo metu.

VYTAUTAS BABRAVIČIUS — DAINŲ AUTORIS IR ATLIKĖJAS

V. Babravičius — politinių ir protesto dainų atlikėjas, vienintelio Lietuvoje „country“ stiliaus ansamblio „Deficitai“ įkūrėjas ir vadovas. Eiliuoti ir groti Vytautui visada lengvai sekėsi. Kai jaunimo muzikos pasaulyje pasirodė naujas žanras — politinė protesto daina, Vytautą sužavėjo P. Sigerio, D. Baez, B. Dilano dainos, kupinos prasmės, emocijų. 1973 m., kai pasaulio akys nukrypo į Čilę, milijonų protestų balsų tarpe suskambėjo dar viena įspūdinga daina „Liejasi kraujas Čilėje“ — pirmoji Vytauto kūrybos protesto daina.

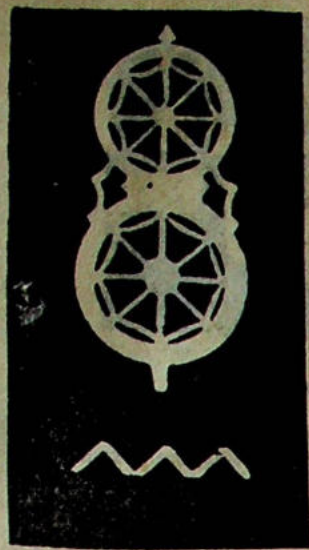
Gitaros stygų gaudesys išturi stebuklingą galią — privertia susimąstyti, suklusti. V. Babravičiaus dainos turėjo pasisekimą. Jis ypač ima gilintis į pasirinkto žanro paslaptis. Imponavo kai kurių atlikėjų maniera groti keliais instrumentais. Ypač artima Vytautui tapo lūpinė armonikėlė. Jis išlisis valandas mokosi, stengiasi išgauti sudėtingiausius melodijas.

Jo atliekamos dainos susilaukia vis didesnio dėmesio: tarptautinė stovyklą Kačerginėje, Gagarino mieste, iš-

vykos į politines dainos festivalį Ašchabade, interklubų sąskrydis Samarkande praturtino įspūdziais, naujomis kelių tautų dainomis. V. Babravičius tampa žymiu atlikėju: apie jį sukama televizijos apybraiža, jo balsą girdi radijo klausytojai. 1976 m. Vytautas atstovauja mūsų šalies politinę dainą Suomijoje, o 1977 m. Rygos II-me sąjunginiame politinės dainos festivalyje iškovoja I-ąją premiją. 1980 m. išvyksta į tarptautinį politinių dainų festivalį Berlyne „Rote Lieder“ („Raudonoji daina“).

1979 m. Vilniuje debiutavo naujas ansamblis — „Deficitai“. Susižavėjęs „country“ muzika, Vytautas ėmė gilintis, skaitė visą literatūrą. Subrendo pasiryžimas sukurti savą tokios muzikos grupę. Per labai trumpą laiką „Deficitai“ iškovojo didžiulį populiarumą. Grupė koncertuoja daug ir noriai. Soliniuose koncertuose V. Babravičius noriai bendrauja su publika, eksperimentuoja, dainuoja apie tai, kas jaudina šiuolaikinį jaunimą.

O. Jakimavičienė

MŪSŲ MOTERIMS

TSKP XXVI SUVAŽIAVIMO NUTARIMUS ĮGYVENDINANT

tarpe didžiąją daugumą sudaro moterys. Dešimtajame penkmetyje jos pasiekė išlikusių gerų darbo rezultatų, nes virš plano rajono gyventojams buvo suteikta paslaugų net už 45 tūkstančius rublių. Buitinių paslaugų apimtis per tą penkmetį išaugo 33 proc., o darbo našumas padidėjo net 38 proc. Įsivienom ir pradėjom teikti rajono gyventojams trisdešimt naujų paslaugų. Jei penkmečio pradžioje vienam rajono gyventojui suteikėme paslaugų už 18,70 rublio, tai 1980 metais paslaugų apimtis išaugo iki 27,25 rb.

ventojų skalbinius per žymiai trumpesnę laiką. Tuo pačiu pagerės paslaugų atlikimo kokybė bei aptarnavimo kultūra.

Taip pat numatome kapitališkai suremontuoti laidojimo biuro patalpas, Kavarsko paviljoną ir dirbtuves. Sieksime kelti darbo našumą, nedidindami darbininkų skaičiaus. Tuo tikslu esame numatę įgyvendinti nemažai priemonių. Kiekvienais penkmečio metais mūsų darbų apimtį padidės apie 80 tūkstančių rublių, o darbininkų skaičius nežymiai mažės, tik paskutiniaisiais penk-

lat keliama dirbančiųjų kvalifikacija, nes apmokomi darbuotojai vietoje, neatsitraukus nuo gamybos, o taip pat ir LTSR Buitinio gyventojų aptarnavimo ministerijos organizuojamuose kursuose. Kasmet mūsų kadrus papildys jauni specialistai. Per šį penkmetį kadrų sudėtis, žinoma, dar pagerės.

Prastesnė yra padėtis su taip vadinamomis nemadingomis specialybėmis, kaip, pavyzdžiui, avalyninko, kurios nelabai kas nori rinktis. Turime tik tris avalyninkus-specialistus, kiti yra pensininkai-praktikai ir jų atliktų užsakymų kokybė būna blogesnė. Taip galbūt yra todėl, kad dabar visi tėvai nori, kad jų vaikai būtų tik gydytojais, mokytojais, inžinieriais, o buities sferos specialybėms įsigyti nelabai linkę savo vaikų nukreipti. Nors mes turime gražių pavyzdžių. Pas mus dirba žmonės, kurie visą gyvenimą paskyrė buities tarnybai ir nei kiek dėl to nesigaili. Stai siuvėja A. Serksnienė sako: „Aš jaučiu malonumą, kai, apsirengusi mano pasiūtu drabužiu, išeina patenkinta klientė“.

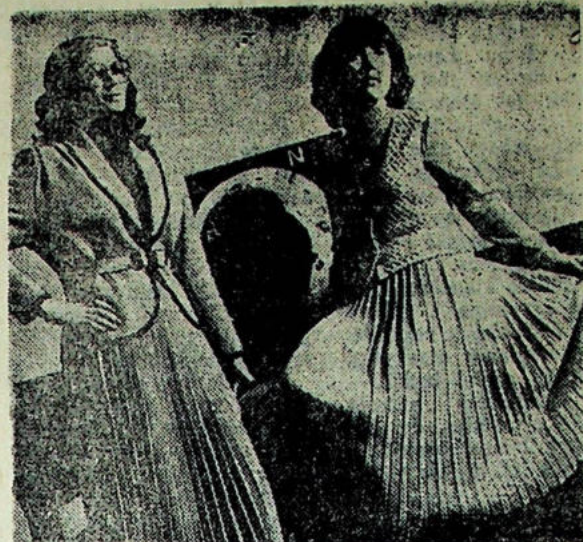
Ir kaimo žmonės galėtų me aptarnauti žymiai sparčiau ir greičiau, jeigu turėtume kuo pakeisti išėjusius į pensiją darbininkus.

Mūsų darbo kokybei atsiliepią ir tai, kad ne visada gauname madingų audinių, priedų. Trikotažo dirbtuvė irgi gauna dažniausiai tik tų pačių nusibodusių spalvų verpalus.

Norime kreiptis į gyventojus. Visuose mūsų cechuose diegiama kokybės valdymo sistema, kuri mums padės geriau, kultūringiau, kokybiškiau aptarnauti klientus. Todėl prašome visus, atsiimant gaminius, kvito atkarpoje perskaityti klausimus ir pabraukti atsiliepimą, kaip gaminių atlikimo, o taip pat pasirašyti. Jūsų atsiliepimai padės kontroliuoti atliktų darbų kokybę.

Kombinato kolektyvas ir toliau ieškos naujų, stengsis gyventojus aptarnauti greit, kultūringai, kad iš mūsų kombinato paviljonų išeitumėte tik su gera nuotaika.

V. Vainauskienė
Anykščių BGAK vyr.
ekonomistė

Keramikos dirbiniai, suvenyrai iš odos ir gintaro, trikotažas — Kauno „Dailės“ kombinato produkcija. Originalūs, gražiai padaryti spalvingi maždaug 400 pavadinimų dirbiniai pelnė pripažinimą daugelyje socialistinių šalių, Japonijoje, Kanadoje, JAV, Suomijoje.

NUOTRAUJOJE: demonstruojami nauji Kauno „Dailės“ moteriški megzti kostiumėliai.
A. Sabaliausko nuotr. (ELTA)

Močiutė pasakoja

Anksčiau mano gimtasis kaimas atrodė visai kitaip, ir žmonės kiti jame gyveno. Kai jie skirstėsi į vienkinius, pakriko visa Butėnų „ulytė“.

Prie grakštuolės Sventosios, prie sakais pakvėpusio pušynėlio, vasarą visus viliojančio papūstžandėmis avietėmis, ir tuomet stovėjo Felikso ir Kastutės Juzėnų sodyba. Južėnai turėjo vienintelę dukterį Janę. Mergaitė buvo guvi ir linksma. Tačiau likimas atėmė iš keturiolikametės tėvą ir motiną. Tada ji prisiglaudė pas artimiausią žmogų, dėdę Joną Juzėną. Augo kartu su dėdės vaikais.

Jauna išteklėjo už kalvio Juozo Tamošiūno. Kai susikūrė kolūkis, Janė Tamošiūnienė keletą metų ganė kolūkio avis. Vėliau plūso kolūkio laukuose kartu su kitomis šio kaimo moterimis. Janė dirbo visur, kur tik labiausiai truko darbo rankų: ir kiaulių fermoje, ir prie veislinių telyčių, ta-

čiau daugiausia — kolūkio laukuose.

Ilgai sirgęs mirė vyras Juozas. Liko ji viena su trimis vaikais. Dabar Janė Tamošiūnienė stengiasi dirbti dar daugiau, nes vienai reikėjo užauginti vaikus.

Prieš porą metų J. Tamošiūnienė jau išėjo į užtarnautą poilsį. Bet ir dabar dar skuba į kolūkio laukus. Tebepuošia Janina gimtinę savo rankų darbais.

Užaugo jos vaikai. Ir anūkų jau susilaukė. Smagu, kai suvažiuoja vaikai, apsupa ratu močiutę anūkal. Glosto J. Tamošiūnienė nuo darbo sudiržusią ranką anūkelius ir klausosi linksmo jų krykštavimo, o vyresniesiems pasakoja, kaip anksčiau atrodė Butėnų kaimas, kaip keitėsi šio kolūkio laukai ir žmonių gyvenimas.

S. Jankaitytė
Zaliosios aštuonmetės mokyklos VIII klasės mokinė

Gėlių augintojams

Kad būtų jauki, tvarkinga aplinka, kad žydėtų gėlės, turbūt labiausiai rūpi moterims. Jos knygynė ir bibliotekoje ieško knygų apie gėlių auginimą, mielai klausosi patyrusių gėlininkų pasakojimų. Todėl višoms, kurios auginą gėles, bus įdomu rytoj „Silelio“ kino teatre (13 val.) dalyvauti „Zinijos“ draugijos Anykščių rajono organizacijos ir rajoninės moterų tarybos ruošiamame seminare gėlininkams. Į seminarą atvyks LTSR Mokslų Akademijos Botanikos instituto vyr. mokslinė bendradarbė, biologijos kandidatė A. Baliūnienė. Viešnia pasakos apie svogūninių gėlių auginimą ir pražydinimą.

E. Miškinytė

KOLEKTYVINIS DARBAS

3 dsl. 1981. V. 16

KAIP GERINTI BUITINĮ APTARNAVIMĄ

Nuolatinis dėmesys buvo skiriamas materialinės-techninės bazės stiprinimui: Anykščių mieste pastatytas granito gaminių cechas, įrengus priestatą, praplėstos ir skalbyklos patalpos. Atlikta Troškūnų pirties rekonstrukcija, įrengtas foto paviljonas spalvotai fotografijai. Paskirtos trys automatinės televizorių ir šaldytuvų remontui pagal kaimo gyventojų iškvietus.

Jaukesni tapo kombinate laukiamieji salonai, daug padaryta mechanizuojant sunkų ir nespurtų rankų darbą. Įdiegta nemažai įrengimų skalbykloje, mezgykloje, siuvimo ateljeje ir kituose cechuose. Tas įgalino kelti darbo našumą, gerinti atliekamų paslaugų kokybę. Toliau buvo tobulinama gamybos technologija, keturiuose cechuose įdiegta kokybės valdymo sistema.

Kasmet rajono gyventojams organizuojamos parodos-konferencijos. Kombinato kolektyve didelis dėmesys skiriamas socialistinio lenktyniavimo sąjūdžio vystymui. Neatsilikinai per penkmetį kombinato kolektyvas 9 kartus buvo tapęs respublikinio socialistinio lenktyniavimo prizinku.

TSKP XXVI suvažiavime buities tarnybos darbuotojams buvo iškelti nauji uždaviniai, būtent: „Žymiai pagerinti buitinių gyventojų aptarnavimą. Padidinti buitinių paslaugų realizavimą maždaug 1,4–1,5 karto. Pagerinti užsakymų atlikimo kokybę ir kelti aptarnavimo kultūrą“. Ypač buitinių paslaugų apimtį numatoma padidinti kaimo vietovėse.

Siekiant įgyvendinti TSKP XXVI suvažiavime nubrežtus uždavinius, Anykščių mieste planuojame pastatyti pirties ir skalbyklos kompleksą. Išsprendus šį uždavinį, turėsime galimybę išskolbti gy-

mečio metais, atidavus eksploatacijai pirtį ir skalbyklą, vienu procentu padaugės dirbančiųjų.

Mūsų darbo trūkumai iš karto matosi, nes tiesiogiai palaikome kontaktą su klientais. O kasdien Buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato paviljonuose ir dirbtuvėse kreipiasi dėl įvairių paslaugų daugiau kaip 1000 klientų.

Mūsų užsakymų priėmimo kasose lankytojus pasitinka 35 kasininkės, kurios ateina pas mus dirbti dažniausiai atsitiktinai, neturėdamos specialaus išsilavinimo. Todėl dažnai jos keičiasi, kartais nespėjame jų ir apmokyti. Gal dėl to neretai ir pasitaiko nelgiamų atsiliepimų apie aptarnavimo kultūrą.

Nors gerų specialistų dar stokojame dirbtuvėse, tačiau jau kai ką teigiama ir esame pasiekę. Didžiausiose mūsų cechuose praktikuojame keičia kvalifikuoti specialistai. Stai siuvimo ateljeje visi vadovaujantys darbuotojai ir kai kurie sukirpėjai yra baigę technikumas, o ateljeje vedėja N. Jukonienė turi aukštąjį išsilavinimą. Anykščių mezgyklos meistrė Br. Kuklienė taip pat specialistė su aukštuoju išsilavinimu. Turime nemažai ir mezgėjų, baigusius technikumus. Nuo-

Nemažą patirtį yra sukaupusi virėja Genė Adamonienė. Šiuo metu ji dirba drauge su Vanda Pilkiene Andriūniškio aštuonmetės mokyklos valgykloje. Abi šios moteris jungia vienas tikslas — skaniai ir šaliai pamallinti šios mokyklos moksleivius, sukuriant švarią ir tvarkingą aplinką valgykloje.

P. Jurkšto nuotraukoje Genė Adamonienė ir Vanda Pilkienė darbo metu.

MOTERŲ TARYBOSE

Rajoninės moterų tarybos posėdyje buvo apžvelgtas, kaip rajono moterų tarybos ruošiasi rajono moterų konferencijai, skirtai aptarti rajono moterų tarybos uždavinius. Konferencija numatyta birželio mėnesį. Dauguma rajono moterų tarybų jau parašė savo veiklos ataskaitas. Tačiau dar yra ir atsiliekančių, neinformavusių rajoninės moterų tarybos apie šių metų savo darbo planą, suruoštus renginius, pagrindines veiklos kryptis.

Birželio pirmoji — Tarptautinė vaikų gynimo diena. Šią dieną numatyta Anykščių kultūros rūmuose suruošti vaikų piešinių konkursą.

M. Giedrienė

„AR LAUKIATE EGZAMINŲ?“...

Vos spėjai skaičiuoti paskutinio mokslo metų mėnesio dienas. Mūsų vienuoliktokai vis dažniau žvilgčioja į gerokai suplonėjusį „šimto dienų“ kalendorių. Jiems paskutinieji mokslo metai baigiasi šiek tiek ankščiau, nei kitiems. Ir abiturientai, ir mokytojai mato apie besitartinančius egzaminus.

Penkiadesimt mūsų mokyklų, 12-osios abiturientų laidos atstovų atsakė į šėšis ankėtos klausimus.

Pagrindinis klausimas „Ar laukiate egzaminų?“ galima sakyti, diskusijų, nesukėlė. Tik 12 neįgiamų atsakymų, likusieji 38 seniai laukia.

Kiek netikėtas antrojo klausimo rezultatas. Jei būtų galima laisvai pasirinkti, egzaminus laikytų tik 4 abiturientai.

Kiti du klausimai liečia atitinkamų egzaminų sunkumą. Pačiu lengviausiu daugiau nei pusė (28) laiko rusų kalbos egzaminą; matematika lengviausia; net 16 abiturientų. Beveik absoliu-

čiai daugumai sunkiausias fizikos egzaminas (37). Beje, neatsirado nė vieno, kuriam fizika būtų lengviausia. Matyt, mūsų abiturientai nesijaučia stiprūs fizikoje, nors jai skiria daugiausia dėmesio.

Patikimiausias pagalbininkas egzaminu metu daugumai abiturientų — žinios, asmeninis pasiruošimas.

„Jei neišlaikytumėte egzaminų, ką pirmiausia kaltintumėte?“ Tiek ankstyvesni, tiek ir šis klausimas rodo mūsų abiturientų sąmoningumą, dauguma kaltintų tik savo nemokšiskumą.

Panašūs atsakymai vėlčiausiai būtų bet kurioje kitose mokyklose, ne tik mūsų 2-oje vidurinėje. Savaitė, kita, ir prasidės egzaminai. Peržvelgus šią trumpą ankėtą, galima teigti, kad mūsų abiturientai beveik pasirengę sėkmingai išlaikyti brandos egzaminus.

Tautvydas Kontrimavičius. Anykščių 2-osios vidurinės mokyklos moksleivis

SPORTAS

Tinklininkai baigė kovas

Praėjusią savaitę apdovanojimus išsidalino 4 moterų ir 9 vyrų tinklinio komandų rajono vasaros spartakiados varžybose. Kaimo gamybinių kolektyvų grupėje. Tarp moterų sau lygių neturėjo „Vienybės“ kolūkio tinklininkės, vadovaujamos J. Zilio, kurios visas savo varžoves nugalėjo vienodu rezultatu 2:0 ir tapo nugalėtojomis. Antrą vietą iškovojo „Gintaro“ kolūkio ir trečią — Staškūniškio tarybinio ūkio sportlininkės.

Rezultatas 1:1

Prieš kelias dienas gausus futbolo sirgalių būrys susirinko į Anykščių miesto stadioną. Čia vyko „eilinės LTSR „A“ klasės „Nemuno“ čempionato 1-jo rato futbolo rungtynės. Aikštės šeimininkai — „Anykštos“ futbolo komanda susitiko su Jurbarko „Mituvo“ vienuolike.

Pirmajame kėlinyje pranašėsi „Anykštos“ šeimininkai. Jie daugiau sudarydavo pavojingų momentų prieš svečių vartus. Pirmasis kėlinys ir baigėsi „Anykštos“ futbolo komandos naudai rezultatu 1:0.

Prasidėjus antrajam kėliniui, žaidymas vyko apylygiai. Tai vieni, tai kiti apšaudydavo vartus, bet įvarčių pasiekti vis nepavykėdavo. Baigiantis antrajam kėliniui Jurbarko komandos puolėjams pavyko praeiti pro anykštėnų gynėjų liniją ir kamuoliu nukreipti į B. Urbono saugomus vartus.

Susitikimas tarp Anykščių „Anykštos“ ir Jurbarko „Mituvos“ komandų baigėsi taikiai, rezultatu 1:1.

A. Nemunaitis

Nors ir pralaimėta...

Praėjusį trečiadienį Kavarsko „Atžalyno“ futbolininkai savo aikštėje pradėjo LTSR „B“ grupės „Nemuno“ futbolo čempionatą. Varžytis buvo atvykęsi Sirvintų „Sirvintos“ vienuolikė. Susitikime dalyvius pasveikino, sėkmės respublikos pirmenybėse palinkėjo „Atžalyno“ kolūkio valdybos pirmininkas Antanas Zibutis.

Po ilgos pertraukos vėl įsijungęs į respublikos čempionatą „Atžalynas“ pirmąsias varžybas pralaimėjo. Visgi šioji dvikovą tuo pačiu ir optimistinę. Pirmą — varžovų komanda subūrta iš geriausių Sirvintų rajono odinio kamuolio meistrų, antra — pernai metais respublikos pirmenybėse „Sirvinta“ kaip žinia užėmė antrą vietą.

Sekandios rungtynės Kavarske vėl žada būti labai įtemptos, nes varžytis atvyksta Sniečkaus miesto (Ignalinos rajonas) vienuolikė. Šis kolektyvas pernai metais buvo tapęs pogrupio nugalėtoju ir rungtis dėl ketvirtosios ir aukštesniosios klasės.

L. Vakar

MIŠKO ETIUDAI

SULAPOJUSIOS LIEPOS SLAMĖJIMAS

Sį ryt pažadino naujas, per ilgą žiemą užmirštas garas — ką tik išsiskleidusių lapų šnarėjimas. Nuo šilo atskriejęs, vėjas už lango šlamino sulapojusią liepą. Plazda ji tarsi didžiulis žalias fakelas. Ir šnara kiekvienu savo lapeliu lyg ginčytusi su mėlyna ryto padangėmis žalesnis, kas mėlynėsnis.

O ir pati liepa šiandien tokia šventiška, visa savo porvyza bylojanti žodžiais nenusakomą gyvenimo triumfą, nuo šaknų ligi viršūnės pagauta džiugaus virpulio.

Ziūrui į šį kuklų, turintį pavasario žemę, priešais save plytintį beribį dangų medį ir matau jame jamžintą išmintį, tiesą, būties prasmę. Ir man rodos, kad už lango stovi ne liepa, o tas legendinis Gyvybės medis, kad ten šnara ne lapai, o tyliai gieda žali paukščiai. Man neregėti, buvę prieš šimtą, o gal tūkstantį metų...

ZALIAS VEJAS

Sulapojo medžiai, sužėlė žolė. Tarsi žalia pašvalstė spindi miškas. Žaluma užtvindė kalvas ir slėnius. Tą žalumą dar labiau paryškina pražydusių kaulpienių, purienų geltonis. Vietomis kaulpienių tiek daug, kad, atrodo, lyg aukso ežerėliai telkšo pievose. O ten, kur neperseniausiai garmėjo pavasariniai upokšniai, dabar tarsi saulės pūslai plieskia žalias pakrantes nutaškiusios purienos.

Kvepia gegužė šviežiais, ką tik išsprogusiais lapais, prasiskleidusiais žiedais. Norisi pasilenkti prie kiekvienos gėlės ir jos nenuskynus pažvelgti į žydėjimo paslaptį, pasigrožėti. Norisi sveikintis su kiekvienu sužaliavusiu, tarsi burė plazdančiu medžiu.

Kur bepažvelgsi, visur žalia. Tą žalumą atsispindi ežeruose, upėse, akyse. Vėjas glosto žolę, šokdina lapus ir žaliai nusidažęs skrieja tolyn per laukus, per klonius. Šiandien ir vėjas žalias.

KLEVAMS LYJANT

Tvaskios aušros, lakštingalų paplauškos, svaigiai smulkus ievų kvapas galop pažadino ir ažuolus, pagaliau jie patikėjo pavasariui, pražydo žalsva samanele, emė sprogti. Iš pumpurų į lapus pereina diena...

O klevai jau baigia žydėti, beria savo žiedus. Po šiais medžiais žalsvai gelsvi ratilai. Lyja klevų žiedais. Visas šias dienas. Pro sulapojusias viršūnes jau nesimato dangumi plaukiančių debesėlių.

Stoviu po gelsvai žaliai lyjančiais klevais, po tuo šviesiu saulėtu lašnojimu ir, rodos, laikas sulėtino savo bėgimą. Čia jis nesudalintas į sekundes, minutes. Tas laikas — pavasaris. Įsileija į jį klevų lietus, nublyškusio aukšto dangaus alsavimas, žolės ir paukščių balsas.

Gera pastovėti po klevų lietu. Tylomis, be žodžių. Tegu klevai kalba už mus.

MOKSLEIVIŲ DEMESIUI

S. m. gegužės mėn. 21 dieną 14 val. Anykščių prekybos mokykloje organizuojama atvirų durų diena. Moksleiviai bus supažindinami su rajono vartotojų kooperatyvu sąjungos prekybos tinklu ir stojimo sąlygomis į respublikos aukštąsias bei specialiąsias prekybos mokyklas.

Administracija

Kurklių vidurinės mokyklos mokytojai MARGARITAI MATIUKAITAI

Skaudžią gyvenimo valandą, mirus brangiam tėveliui, nuoširdžiai užjaučiame. Paruošiamosios grupės mokiniai, ir jų tėveliai

DANUTEI SIMASKIENEI

Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai mamutei, reiškiamo nuoširdžiai užuojautą.

Buvę kaimynai

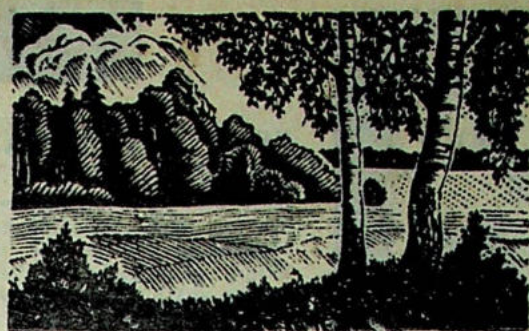
Nuoširdžiai užjaučiame Burbiškio aštuonmetės mokyklos direktoriaus pavaduotoją ALBERTĄ DIKČIŲ, mylimam tėveliui mirus. Burbiškio aštuonmetės ir mikrorajono mokytojai

Mirus URSULEI BLAZYTEI, reiškiamo nuoširdžiai užuojautą velionės seseriai EMILIJAI ir artimiesiems. „Nevežio“ kolūkio valdyba

Mirus ANATOLIJUI LIUBIMOVUI, reiškiamo nuoširdžiai užuojautą velionio artimiesiems. Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ administracija ir profsąjunginė organizacija

Nuoširdžiai užjaučiame MARGARITĄ MATIUKAITĘ, mirus mylimam tėveliui.

Kurklių vidurinės mokyklos mokytojų kolektyvas

IEVŲ SNIEGAS

Net ir vakaro apyblandoje paupioose, slėniuose šviesu. Svaigiai žydi ievos. Jų kvapas toks tirštąs, nors semk rieškučiomis...

Bet neilgai tęsiasi ta ievų šventė, kuri tarsi skirta tam, kad neužmirštum žavėtis. Kad būtum ir pats sau naujas.

Po dienos kitos ima snigti ievų žiedlapiais. Baltai nusidažo ir pasiima jų kvapą vėjas. Nubąla upės užtakiai. Atėjus paupin nuo galvos iki kojų užneša kvapi ievų pūgą. Sninga, sninga, sninga... I saulės užlietas tolimas, i žalius medžius, i plaukėjančius žolynus, i žmones...

Niekas nepastebi, kada ir kaip sutirpsta ievų sniegas. Gal ir nesutirpsta, o pereina į tai, kas balta ir tikra, sujungia pavasarį su pavasariu.

GEGUŽRAIBIŲ LAUKYMĖJE

Vešli tarpumiškio pieva prikupėjo žiedų. Blykčioja vėlo supami vėdynai. Ant ilgų stiebų iškelti lyg maži apvalūs žibintai iš tolo šviečia auksaspurgiai burbuliai. Nusikintum, — pritemtų šita pieva, kažko pasigestum. O toje įlomoje šiaurės orchidėjų — gegužraibių žiedynai tai šen tai ten rausvai violetiniais liepsnos pliūpsniais iš žolynų prasimuša. Pailgi gegužraibių lapai išmarginti rusvomis dėmelėmis, kad daugiau saulės šilumos sugertų, imlesni būtų jos spinduliams. Gal ir teisūs taip tvirtindami botanikai. Bet šiandien man norisi tikėti ir ta sena pasaka, kuri byloja, jog šios rusvos dėmelės ant gegužraibių lapų — tai našlaitė tapusios ir paukštės virtusios Gegutės ašarų pėdsakai... Verkė sėsėlė brolelių, šaukė, kukavo skraidydama virš laukų ir girių. Kur jos ašaros bėro, ten gegužraibės išdygo, dėmelės, širdgėla paženklinus lapelius skleidė, purpuriskai raibus žiedus kėlė... Užtat žmonės gegužraibę dar ir gegutės ašarėlėmis, gegutės ašarėlėmis vadina.

Ir kaip tik man besigerint gegužraibėmis išmarginta laukyme, menant poetišką sakmę, krūpteli pamiškė nuo tyro ir aidaus balso. Kukujoa gegutė. Paskutines pavasario dienas skaičiuoja. Turbūt ir jai gailu, kad tos gražios dienos taip greitai prabėga, negrįžta...

Dar labiau įsideda, spiritine liepsna šmėžuoją gegužraibių žvakės. Kaip atminimas tų, kas mylėjo, kas buvo. Argi meilė nepereina į žiedus!

R. Vygasdas

Redaktorius ST. VINCIONAS

Reikalinga

Anykščių sviesto gamyklai reikalingi autošaltkaičiai ir kūrakai darbui su vidutinio spaudimo katilais.

Kreiptis į gamyklos kadru skyrių darbo valandomis.

Administracija

Anykščių rajono Centrinei ligoninei skubiai reikalingas kasininkas.

Kreiptis į vyr. gydytoją darbo valandomis.

Administracija

Anykščių statybinių medžiagų kombinatui reikalingi: „Kvarco“ cechui — traktorininkai, ekskavatorininkai, suvirintojai, staliai, smėlio pakrovėjai į vagonus; Vikonių cechui — darbininkai prie plytų gamybos, o taip pat įvairių profesijų statybinių.

Dėl darbo sąlygų kreiptis vietoje pas cechų viršininkus arba į kombinato kadru skyrių telefonu 5-19-72.

Administracija

Susivienijimui „Anykščių vynos“ reikalingi: šaltkaičiai, įvairių specialybių statybinių, krovėjai.

Kreiptis darbo valandomis į kadru skyrių.

Administracija

Anykščių kilnojimai mechanizuotai kolonai reikalingi įvairių specialybių darbininkai. Metu eigoje bus ap rūpinti gyvenamuoju plotu.

Dėl darbo sąlygų kreiptis: Anykščiai, Tarybų g-vė Nr. 4, į KMK viršininką arba skambinti telefonu 5-17-77.

Administracija

Zemės ūkio darbuotojų profsąjungos Anykščių rajono komiteto pionierių stovyklai „Draugystė“ reikalingi šie darbuotojai (nuo 1931 m. VI, 28 iki VIII, 10):

1. Buhalterė.
2. Valytoja.
3. Dvi virtuvės darbininkės.
4. Indų plovėja.

Kreiptis į žemės ūkio darbuotojų profsąjungos rajono komitetą adresu: Anykščiai, Žemiečių 7 arba skambinti telefonais 5-24-35, 5-18-06.

Rekoja

Nuoširdžiai dėkojame Anykščių sviesto gamyklos kolektyvui, bendradarbiams, draugams, giminėms, kaimynams, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums sunkią valandą, mirus mylimam vyrui ir tėveliui Petriui Jankauskui.

Zmona ir vaikai

Dėkojame Skiemonių, Cerniachovskio kolūkių pionieriams, M. Melnikaitės kolūkio valdybai ir pirmininkui, profsąjunginei organizacijai, bendradarbiams, visiems kurie užjautė ir padėjo mums, laidojant mylimą tėvelį Anicetą Siuksčių.

Sūnus su šeima

Nuoširdžiai dėkojame Kavarsko vidurinės mokyklos darbuotojų kolektyvui, visoms istaigoms ir organizacijoms, bendradarbiams, draugams, kaimynams, giminėms, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums sunkią valandą, laidojant mylimą žmoną ir mamytę Marijoną Gapševičienę.

Vyras ir vaikai

Rinko Panevėžio spaustuves Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuovė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262.

Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusė „Pravdos“ formato. Tlr. 11.247 Užsak. Nr. 777

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14 74 red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективниес дарбас» («Коллективный труд») — орган Аникшчяйского районного комитета КП Литвы в Аникшчяйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)